

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 1 marca 2005 r. w sprawie T-169/03 Sergio Rossi SpA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), wniesione przez Sergia Rossiego w dniu 17 maja 2005 r.

(Sprawa C-214/05 P)

(2005/C 182/54)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 17 maja 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie Sergia Rossiego, reprezentowanego przez adwokata A. Ruę, działającego przy Okręgowej Radzie Adwokackiej w Alicante (Hiszpania), od wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 1 marca 2005 r. w sprawie T-169/03 Sergio Rossi SpA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM).

Wnoszący odwołanie zwraca się do Trybunału:

- o uchylenie w całości zaskarżonego wyroku będącego przedmiotem sporu z powodu naruszenia art. 8 i 73 rozporządzenia Rady nr 40/94⁽¹⁾ oraz naruszenia art. 44 § 1 i art. 81 regulaminu Sądu Pierwszej Instancji;
- pomocniczo, o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej rejestracji znaku towarowego SISSI ROSSI dla towarów takich jak „skóra i imitacje skóry”;
- ewentualnie, o uznanie prawa do przedstawienia dowodów, uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Pierwszej Instancji do ponownego rozpoznania celem uwzględnienia dowodów uznanych za niedopuszczalne bądź też — na podstawie prawa strony do przedstawienia swych uwag, o którym mowa w art. 73 rozporządzenia Rady nr 40/94 — o przekazanie niniejszej sprawy Wydziałowi Odwoławczemu OHIM celem wyznaczenia terminu złożenia wyjaśnień;
- o obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania przegranej sprawy zgodnie z art. 69 § 2 regulaminu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich z dnia 2 maja 1991 r.

Zarzuty i główne argumenty:

Wnoszący odwołanie twierdzi, iż zaskarżony wyrok jest wadliwy z powodu naruszenia następujących przepisów:

- Artykułu 81 regulaminu Sądu Pierwszej Instancji ze względu na to, iż zaskarżony wyrok nie zawiera uzasadnienia odnoszącego się do głównego żądania skargi.
- Artykułu 44 § 1 regulaminu Sądu Pierwszej Instancji ze względu na to, iż zostały uznane za niedopuszczalne przedstawione przez skarżącego dowody, które jego zdaniem

powinny być zostać dopuszczone; pomocniczo należy uznać, iż został naruszony przepis art. 73 rozporządzenia Rady nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego ze względu na to, iż w postępowaniu przed Wydziałem Odwoławczym OHIM strona nie miała możliwości złożenia wyjaśnień dotyczących ewentualnego podobieństwa spornych towarów.

- Artykułu 8 rozporządzenia Rady nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego ze względu na to, iż znaki towarowe Miss Rossi i Sissi Rossi należy uznać za niezgodne ze sobą. W istocie bowiem towary takie jak „torebki damskie” i „obuwie damskie” należy uznać za pokrewne, zaś porównywane znaki towarowe za podobne. Na podstawie podobieństwa zarówno towarów, jak i znaków towarowych należy stwierdzić istnienie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd, w rozumieniu tego przepisu, poprzez pomylenie tych dwóch znaków.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego Dz.U. L 11 z 14.1.1994, str.1

Skarga wniesiona w dniu 17 maja 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-218/05)

(2005/C 182/55)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 17 maja 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez K. Simonssona i C. Loggię, działających w charakterze pełnomocników, przeciwko Republice Włoskiej.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2002/59/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiającej wspólnotowy system monitorowania i informacji o ruchu statków i uchylającej dyrektywę Rady 93/75/WE, a w każdym razie nie powiadamiając o nich Komisji, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.